

Петко Р. Славейков

Чужбина

Далеч от мила бащинина,
от драго първо либе,
на тази чужда земя
разтуха ми не иде.

Ах, весела е пролетта,
приятно е времето,
но тъмен е за мен света
и тъжно ми сърцето.

В гората славей като пей,
на жалост отговаря
и тихий ветрец ако вей,
сълзите ми събаря.

Шумливи, росни ветрове
тъги не разпиляват;
градински, полски цветове
не ме развеселяват.

От тукашните красоти
една не ме привлича,
към тях сърце ми не лети,
не мож да ги обича.

1852 г.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов, Снежина Гилева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4210>]